

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๕/๒๕๖๑

ศาลแรงงานกลาง
ศาลปกครองกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒

พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

จำเลยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งเป็นกรณีที่กฎหมายมอบหมายให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครองในเรื่องการศึกษาซึ่งเป็นบริการสาธารณะได้ แต่โดยที่สัญญาที่จำเลยทำจ้างให้โจทก์ทำหน้าที่สอนหนังสือหรืองานทางวิชาการในมหาวิทยาลัยจำเลย เป็นการเข้าทำสัญญาในฐานะเอกชนด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ในฐานะนายจ้างและลูกจ้างตามระบบกฎหมายเอกชน โดยจำเลยมิได้ใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครองที่จะทำให้จำเลยมีฐานะเป็นหน่วยงานทางปกครองตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ สัญญาจ้างระหว่างจำเลยกับโจทก์จึงไม่ใช่สัญญาทางปกครอง ตามบทนิยามสัญญาทางปกครองตามพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่เป็นสัญญาจ้างแรงงานในระบบกฎหมายเอกชน เมื่อข้อพิพาทในคดีนี้โจทก์อ้างว่าจำเลยมีคำสั่งเลิกจ้างโจทก์โดยไม่เป็นธรรม ขอให้บังคับจำเลยชำระสินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า ค่าเสียหายจากการเลิกจ้างไม่เป็นธรรมค่าชดเชย ค่าตอบแทนพิเศษประจำปี และค่าเสียหายอื่น ๆ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามสัญญาจ้างแรงงานหรือตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ในเขตอำนาจศาลแรงงาน ซึ่งเป็นข้อยกเว้นเขตอำนาจศาลปกครอง ตามมาตรา ๙ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในเขตอำนาจศาลยุติธรรม